

Parabol útgerðin komin

— og verður sett upp so skjótt byggiloyvi kemur frá býráðnum. Kostnaður: hálvtriðja millión. Mögulega fara havnarfólk at síggja parabol í juni mánað.

Meginparturinn av parabolútgerðini í sambandi við parabolskipanina í Havn er komin. Hon liggur í lótni hjá Telefonverkinum uppi á Húsareyni og biður eftir byggiloyvi frá Tórshavnar Býráð. Eisini verður biðað eftir, at kommunan kemur við loyvum at endursenda frá teimum sjónvarpsstöðum, sum talan er um. Jens Julian Reinert frá Telefonverkinum roknar ikki við, at tað fer at taka

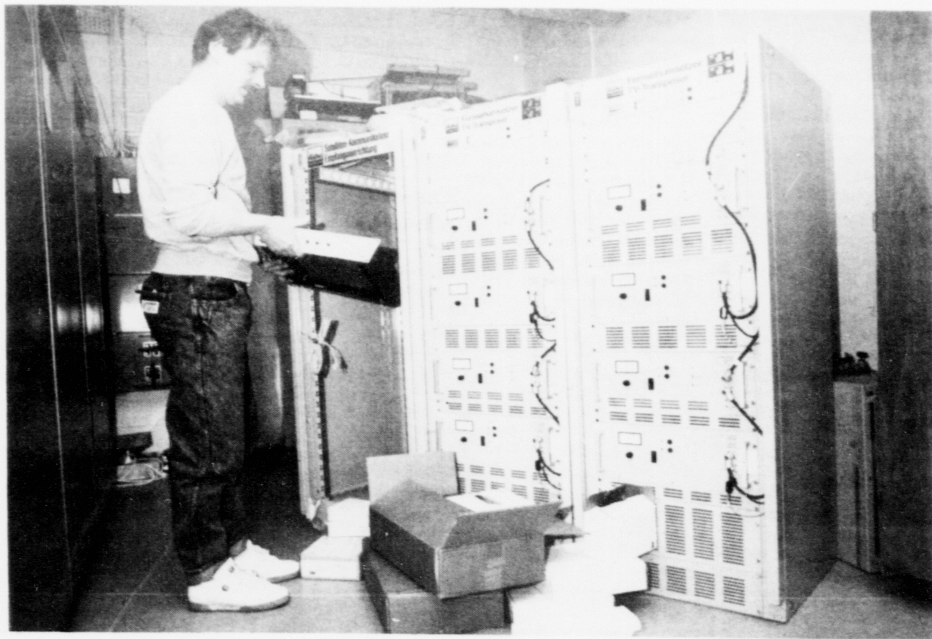
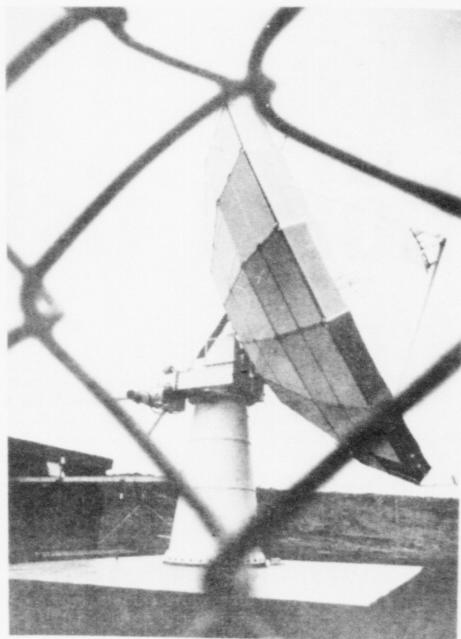
langa tíð til hesi loyvi koma og so kann uppsetingin byrja. Høvuðsstøðin verður sett upp við grótbrotið í Havn og ein endursendingarstöð verður sett upp í Nólsoy. Við hesum fer øll Havnin og Hvítanes at síggja, men um fólk í Kaldbak, Kaldbakshotni og á Sundi skulu síggja parabol, má ein endursendingarstöð setast upp afturat. Hon verður ikki sett upp í fyrstu atlogu. Tilsamans

kostar útgerðin umleið halva triðju millión, tað hon er uppsett.

Tær triggjar rásirnar, sum talan er um, eru BBC, Screen Sport og TV 3. Um neyðugu loyvii koma frá kommununi heilt skjótt, kann roknast við, at fyrstu parabolmyndirnar verða at síggja einaferð í juni mánað.

tór.

Meginparturinn av parabolútgerðini er komin, og biður nú bert eftir byggiloyvinum frá Tórshavnar Kommunu.

Frá teimum Grønu:

Verandi sosialskipan er eitt skrivstovuveldi

Sosialpolitikkur

Grundarlagið fyri sosialpolitikkinum hjá teim Grønu er tann veruleikin, at sosial hjálp og stuðul vanliga bert eru neyðloysnir, ið bert í litlan mun bota um sosialu trupulleikarnar. Arbeidsloysisstuðul er t.d. oneyðugur, um arbeiði er til allar hendur. Okkara sosialpolitiska mál er partvis at beina fyri teim trupul-

leikum, ið gera sosialar veitingar neyðugar, og partvis at gera menniskjuni sjálfvør fyri at loysa sínar sosialu trupulleikar og tørv í felagsskapi.

Hetta hevur við sær, at vit í stóran mun ynskja at stuðla øðrum møguleikum mótevnis verandi sosialu tiltøkum. T.d. finna aðrar loysnir enn heim fyri ung og eldri. Tað er mannminkandi at koyra sokallaðu óframleiðandi

aldursbólkar á heim, har teirra virkismøguleikar verða vendir til eintáttáð fyriskipað liv. Bæði ung og eldri hava tørv at liva í samfelagsins dagliga livi eins og tey hava tørv at kenna seg sum neyðugar og nyttugar samfelagsborgarar.

Tey Grønu viðurkenna tó, at verandi sosialtiltøk eru neyðug í verandi samfelagi. Tískil ganga vit, í eina avmarkaða tíð, inn

fyri bótan og viðkan av verandi tiltøkum. Tástani í mun til neyðugu samfelagsbroytingar, kunnu vit sleppa av við verandi skipanir.

Borgaraløn

Verandi sosialskipan er eitt skrivstovuveldi ut um alt mark. Fyri tað fyrsta er tað ómøguligt hjá teim, ið fæa stuðul at hava eftirlit við, um tey nú fæa ta hjálp, tey hava rætt til. Harnæst verður sosialveiting givin á slíkan hátt, at tey, ið fæa hana, fola seg illa at taka imóti henni. Og at enda verða veitingarnar veittar ov seint, og eru tær ov smáar.

Høvuðsendamálið í sosialpolitikki Teirra Grønu

er ein borgaraløn, sum í avmarkaðari tíð kann koma í staðin fyri verandi veitingar og pensjónir. Endamálið skal verða, at øll menniskju fæa borgaraløn.

Borgaralønin skal tryggja ein livistandard og veitast øllum teim, sum í einum longri tíðarskeiði eru óarbeiðstø. Í fyrsta umfari skal hetta vera galdandi fyri tey menniskju, sum uttan egnu skuld eru óarbeiðstø. Men okkara ynski er, at henda skipan verður víðkað, soleiðis at øll menniskju fæa høvi at gevast á arbeiðsmarknaðinum í styttri ella longri tíð.

